

UDK 808.62-311
Izvorni znanstveni članak
Primljen 8. IV. 1998.
Prihvaćen za tisk 4. V. 1998.

Andžela Frančić

Institut za hrvatski jezik i jezikoslovje
Strossmayerov trg 2, HR-10000 Zagreb

PREIMENOVANJE NASELJA I (ONOMASTIČKA) KOMUNIKACIJA

Usporedbom imenika hrvatskih naselja 1981. i 1991. godine uočavaju se razlike i analiziraju promjene, pokušavaju odgometnuti i objasniti njihovi uzroci te sagledati posljedice preimenovanja kada je riječ o (onomastičkoj) komunikaciji.

Uvod

Ojkonimi su dio imenske ukupnosti koju je čovjek kreirao i njome se služi u svojoj svakidašnjici. Nastali su iz potrebe da se naselje identificira i diferencira od drugih (ponajprije okolnih) naselja i time, uz postojanje ostalih toponima, olakša snalaženju u prostoru. Svako ime, pa tako i ojkonim, ima svoju motivaciju koja je u času njegova nastanka jasna, no s vremenom može izblijedjeti, na štetu etimološke, ali ne i onomastičke obavjesnosti.

Imanje imena nije, međutim, kad je u pitanju naselje, i garancija njegove protežitosti kroz vrijeme u nepromijenjenom liku. Tako su iz najrazličitijih, s onomastičkog aspekta gledano vrlo često potpuno neopravdanih razloga mnogim naseljima mijenjana imena. Iz povijesti hrvatske ojkonimije prisjetimo se samo nasilnog aloglotiziranja tj. talijaniziranja istarskih, odnosno mađariziranja međimurskih ojkonima te štokaviziranja neštokavskih ojkonimskih likova.

Predmet i cilj rada

Usporedbom imenika hrvatskih naselja 1981. i 1991. godine¹ uočava se podsta različitosti. Tako je npr. 80 naselja prestalo postojati², a javljaju se 123 nova naselja.³ Gubljenjem statusa samostalnog naselja, iz službenog ojkonoma-

¹ Kao izvor poslužio nam je *Popis stanovništva 1991*, upravo prilog naslovljen Objašnjenja promjena u naseljima i općinama u odnosu na stanje Popisa 1981, 323–343.

² Riječ je o naseljima koja su uglavnom pripajanjem kojem drugom naselju izgubila status samostalnog naselja, npr. *Torčec* Ludbreški pripojen je Čukovcu, Šemnica Radobojska pripojena je *Gornjoj Šemnici*, a *Bokanjac*, *Diklo*, *Dračevac* Zadarski i *Ploče* pripojeni su Zadru.

³ Nova naselja najčešće nastaju izdvajanjem iz jednog (ili, rjeđe, više) naselja, npr.

stikona nestaju njihova imena. S druge pak strane, osnivanjem novih naselja ili promjenama u sastavu postojećih naselja nastaju novi ojkonimi. Osim dva-ju navedenih načina postanka novih ojkonima tu je još i preimenovanje (bez promjene u sastavu naselja).⁴ Ostavljujući sudbinu imena nestalih, te motivaciiju nastanka imena novih naselja za zasebnu raspravu, naš je cilj izdvojiti ojkonime nastale preimenovanjem, a takvih je u navedenom razdoblju 338, analizirati ih s obzirom na vrstu promjene, pokušati odgometnuti uzroke te sagledati posljedice preimenovanja kada je riječ o (onomastičkoj) komunikaciji. Pod preimenovanjem razumijevamo svaku promjenu ojkonimskog lika.

Vrste preimenovanja

Promjene ojkonima očituju se:

1. u promjeni broja ojkonimijskih sastavnica (tip *Kraljevac Križevački* →⁵ *Kraljevac*)
2. promjeni poretku ojkonimijskih sastavnica (tip *Gornji Križ* → *Križ Gornji*)
3. promjeni jedne sastavnice dvoleksemnih ojkonima (tip *Srpska Kapela* → *Nova Kapela*)
4. promjeni unutar ojkonimijskih sastavnica (tip *Tijesno* → *Tisno*)
5. potpunoj promjeni ojkonimijskog lika (tip *Šabac Vrbovečki* → *Naselje Stjepana Radića*).

Na svaku od navedenih promjena ukratko ćemo se osvrnuti.

1. Preimenovanje promjenom broja ojkonimijskih sastavnica

Preimenovanjem koje se očituje u promjeni broja ojkonimijskih sastavnica obuhvaćeno je 179 ojkonima. Od toga je 131 ojkonimu smanjen broj sastavnica, a 48 ojkonima imalo je 1991. više sastavnica nego 1981. godine.

1.1. Preimenovanje smanjenjem broja ojkonimijskih sastavnica

Ojkonimi kojima je smanjen broj sastavnica bili su prije preimenovanja većinom dvoleksemni, najčešće (101 = 84%) imeničko-pridjevske strukture (tip *Kraljevac Križevački*). Promjena se očituje u otpadanju jednog, najčešće drugog (pridjevskog) leksema, u imenskoj postavi, pa tako *Kraljevac Križevački* postaje *Kraljevac*, *Botinec Stupnički* → *Botinec*, *Dubovac Okučanski* → *Dubovac*, *Jakopovac Kapelski* → *Jakopovac*, *Cerje Vrbovečko* → *Cerje*, *Kuzminec Veternički* → *Kuzminec*, *Trnovac Požeški* → *Trnovac*, *Ratkovec Zlatarski* → *Ratkovec*, *Podgrađe Bistričko* → *Podgrađe*... U samo osam dvoleksemnih ojkonima otpada prva sastavnica, a ona je u pravilu pridjevska: *Donje Petrčane* → *Petrčane*, *Stari Lipovčani* → *Lipovčani*, *Mala Bukovica* → *Bukovica*...

Dva ojkonima nastaju spajanjem (a jedan od njih doživljava i druge pro-

naselje *Hrvatsko* nastalo je izdvajanjem iz *Dubravca*, naselje *Dubravica* izdvojilo se iz *Metkovića*, a naselje *Perucko Blato* nastalo je izdvajanjem iz *Ploča* i *Zapadne Pline*.

⁴ Usp. rad M. Lončarića 1978.

⁵ Znak → rabimo u značenju 'mijenja se u'.

mjene) prije odvojenih sastavnica: *Ivan Dol* → *Ivandol*, *Markušev Breg* → *Markušbrijeg*.

Od troleksemnih ojkonima nastaju dvoleksemni na nekoliko načina: 1) dvoleksemni prijedložni izraz otpada, a prostalom (jednoleksemnom) dijelu dodaje se pridjev *sveti* (tip *Marija na Muri* → *Sveta Marija*); 2) ispada jedan (pridjevski) leksem koji je bio na drugom ili trećem mjestu u ojkonimijskoj postavi (tip *Stara Srpska Kapela* → *Stara Kapela, Kraljev Vrh Ravenski* → *Kraljev Vrh*); 3) prva dva leksema spajaju se u jedan (tip *Novo Selo Trnovačko* → *Novoselo Trnovačko*).

1.2. Preimenovanje povećanjem broja ojkonimijskih sastavnica

Tim načinom ime je promijenilo 48 naselja koja su prije imala jednoleksemno (38), dvoleksemno (6), ili troleksemno (4) ime.

S obzirom na pripadnost vrsti riječi, jednoleksemni ojkonimi najčešće su bili imenice (tip *Urban*), a znatno rjeđe pridjevi (tip *Markovo*).

Pri preimenovanju povećanjem broja ojkonimijskih sastavnica struktura se prijašnjeg imenskog lika povećava u najvećem broju slučajeva za jednu sastavnicu (tip *Markovo* → *Markovo Selo*). Izuzetak je preimenovanje tipa *Zelina* → *Sveti Ivan Zelina*, a takvih je primjera 5 u gradi na kojoj se temelji ovo istraživanje, kada se ojkonim proširuje dvjema novim sastavnicama.

Nova je sastavnica najčešće pridjev⁶ i to *sveti/sveta* (tip *Martin na Muri* → *Sveti Martin na Muri*).

Novi leksem dolazi pretežito na prvo mjesto (*Đurđ* → *Sveti Đurđ*, *Petar u Šumi* → *Sv. Petar u Šumi*), a rjeđe ga srećemo na drugom mjestu (tip *Koransko* → *Koransko Selo*).

2. Preimenovanje promjenom poretku ojkonimijskih sastavnica

Zamijenivši mjesto sastavnicama u ojkonimijskoj postavi, ime je promijenilo 48 naselja. Uvijek je riječ o ojkonimima dvoleksemne imeničko-pridjevske, odnosno pridjevsko-imeničke strukture.

Imeničko-pridjevske strukture, njih 25, postale su pridjevsko-imeničke (tip *Marof Starogradački* → *Starogradački Marof*), i obratno – pridjevsko-imenički ojkonimi, njih 23, postali su imeničko-pridjevski (tip *Gornji Križ* → *Križ Gornji*).

3. Preimenovanje promjenom jedne sastavnice dvoleksemnih ojkonima

Tim je načinom preimenovano 7 hrvatskih ojkonima u razdoblju od 1981. do 1991. godine. I to tako da: 1) na prvo mjesto dolazi nova sastavnica, a na

⁶ Jednoleksemni imenički ojkonimi dobivaju gotovo isključivo pridjev (tip *Andrija* → *Sveti Andrija*) ili pridjevsko-imeničku sintagmu tipa *Sveti Križ* (tip *Sveti Križ Začretje*). Izuzetak je imenički ojkonim *Ljudevit* koji se proširuje imenicom *Selo*. Jednoleksemni pridjevski ojkonimi dobivaju imeničke sastavnice (*selo* ili *brdo*; tip *Koransko* → *Koransko Selo*, *Pećurkovo* → *Pećurkovo Brdo*).

drugo sastavnica koja je prije bila prva u dvoleksemnom sintagmatskom nizu (tip *Križ Dravski* → *Sveti Križ*); 2) mijenja se prva sastavnica. Pridjevski se leksem zamjenjuje novim pridjevskim leksemom: *Srpska Kapela* → *Nova Kapela*, *Stubički Matej* → *Sveti Matej*; 3) mijenja se druga sastavnica. Pridjevski se leksem zamjenjuje drugim pridjevskim leksemom (tip *Ivanec Vojkovački* → *Ivanec Križevački*).

4. Preimenovanje promjenom unutar ojkonimijskih sastavnica

Na taj je način promijenjeno stotinjak ojkonima. Promjene su različitog tipa:

1. promjena gramatičkog broja
 - singularizacija (tip *Gajci* → *Gajec*)
 - pluralizacija (tip *Puščina* → *Puščine*)
2. depalatalizacija palatalnih suglasnika (tip *Štagljinec* → *Štaglinec*)
3. promjena refleksa jata
 - e* → *ije* (tip *Račički Breg* → *Račički Brijeg*)
 - ije* → *i* (tip *Tjesno* → *Tisno*)
 - ije* → *e* (tip *Tvrda Rijeka* → *Tvrda Reka*)
 - e* → *je* (tip *Donje Zdelice* → *Donje Zdjelice*)
4. promjena suglasnika s obzirom na zvučnost (tip *Krkus* → *Kruž*)
5. promjena suglasnika *člč* (tip *Kapelščak* → *Kapelščak*)
6. promjena suglasničke skupine *cr/cr* (tip *Cret Viljevski* → *Čret Viljevski*, *Čret Bizovački* → *Cret Bizovački*)
7. promjena sufikasa *-acl-ec* (tip *Johovac* → *Johovec*, *Donji Maslarec* → *Donji Maslarac*)
8. promjena vezana uz vokalno *γ* (tip *Gertovec* → *Grtovec*, *Brtoši* → *Bertoši*)
9. umetanje/ispuštanje kojeg fonema (tip *Marjanci* → *Marijanci*, *Imbrijovec* → *Imbriovec*, *Lakušije* → *Lakušje*)
10. ostalo (*Benčani* → *Bencani*, *Zajile* → *Zaile*, *Kojići* → *Kejići*, *Mala Brajinska* → *Mala Branjska*...)

5. Preimenovanje potpunom promjenom ojkonimijskog lika

Četirima naseljima promijenjeno je ime tako da im je umjesto dotadašnjeg imena nadjeveno ime koje s dotadašnjim nema nikakvih zajedničkih elemenata. Riječ je o sljedećim naseljima:

1. *Miljanovićevo* → *Hadžićevo*⁷
2. *Novaki III* → *Kundevac*
3. *Šabac Vrbovečki* → *Naselje Stjepana Radića*
4. *Dubrava III* → *Žukovec*.

U velikoj većini ojkonima promijenjenih u razdoblju 1981–1991. došlo je do jedne vrste preimenovanja (npr. *Ana* → *Sveta Ana* = povećanje broja ojkonimijskih sastavnica), no ima primjera u kojima je došlo do više promjena unutar ojkonimijskog lika (npr. *Martinec* → *Sveti Martin*, *Viskovci Požeški* → *Viškovci*, *Velika Lovrečina* → *Lovrečka Velika*, *Krušljevec Ravenski* → *Krušljevac*...).

⁷ U međuvremenu (1991–1997) *Hadžićevo* je preimenovano u *Lipovac*.

Osvrt na preimenovanja, njihove uzroke i posljedice kada je riječ o (onomastičkoj) komunikaciji

Usporedbom imenika naselja 1981., 1991. i onog iz 1951. godine⁸ uočava se da su mnogi "novi" ojkonimi zapravo u službenoj komunikaciji ponovno oživljena "stara" imena (koja su uglavnom kroz sve to vrijeme živjela u neslužbenoj komunikaciji). Tu mislimo prije svega na ojkonime koji u svojem sastavu imaju pridjev *sveti* (npr. *Sveti Urban*, *Sveti Križ*, *Sveti Ilija*, *Sveti Bartol*, *Sveti Petar Mrežnički*, *Sveti Petar Ludbreški*, *Sveti Petar Čvrstec*, *Sveti Ivan Zelina*...). Uzroci promjena te vrste jesu politički.

Povratak na prijašnje stanje odaju i neki drugi ojkonimi, a među njima su prilično brojni oni u kojih je došlo do zamjene mesta ojkonimskih sastavnica. Primjera radi navest ćemo samo neke od njih:

1951.	1981.	1991.
<i>Kupinečki Kraljevec</i>	<i>Kraljevec Kupinečki</i>	<i>Kupinečki Kraljevec</i>
<i>Slovinska Kovačica</i>	<i>Kovačica Slovinska</i>	<i>Slovinska Kovačica</i>
<i>Starogradački Marof</i>	<i>Marof Starogradački</i>	<i>Starogradački Marof</i>
<i>Pleternički Mihaljevci</i>	<i>Mihaljevci Pleternički</i>	<i>Pleternički Mihaljevci</i>

Staro ime vraćeno je i naseljima *Klenovica* (1981. *Klenovica Žarovnica*), *Potočec* (1981. *Potočac Gradečki*), *Stara Kapela* (1981. *Stara Srpska Kapela*) te naselju *Otok* (1981. *Otok kod Preloga*).

Poneke promjene ojkonima uzrokovane su prihvaćanjem mjesnog, narodnog lika: npr. *Oždakovci* → *Ozdakovci*, *Fistinec* → *Festinec*, *Škenderovci* → *Skenderovci*, *Mezimovac* → *Mezinovac*, *Marčenigla* → *Marčenegla*⁹...

Osobito brojna preimenovanja odnose se na smanjenje broja ojkonimskih sastavnica. Tu je također uglavnom riječ o poštovanju narodnog imena. Naime »mnogi mjesni ojkonimi homonimni su s ojkonimima u susjedstvu, bližoj ili daljoj okolici ili u drugim krajevima i za razlikovanje im je potreban atribut. Jedni su atributi nastali na terenu, kao *gornji*, *donji*, *stari*, *novi*..., a drugi su dodani administrativnim postupkom: *gospički*, *našički*, *požeški*, *slavonski*... U određenom mjestu i njegovoj bližoj i daljoj okolici administrativni se atributi obično ne upotrebljavaju...«¹⁰.

U imeniku iz 1951. stoji napomena: »Pridjevi, koji se u ovom priručniku nalaze iza glavnoga imena prebivališta (osim pridjeva kao: *Donje*, *Gornje*, *Malo*, *Veliko*, *Novo*, *Staro* i sl.), imali su poslužiti kao pobliža oznaka, gdje se nalazi dotično prebivalište, kao i za razliku od imena svakoga drugoga istoimenog prebivališta. Međutim neki su se pridjevi udomaćili u narodu, a drugi nisu. Zato će biti potrebno, da se provede revizija svih takovih imena prebivališta (naselja) sa pridjevom i službenim putem ustanovi, koja će imena prebivališta

⁸ *Administrativno-teritorijalna podjela...*

⁹ Usp. Babić 1983.

¹⁰ Babić 1983:72.

(naselja) i ubuduće pridržati svoje pridjeve, a koja te pridjeve ne će moći za-držati, bilo radi toga, što se ili nisu udomaćili u narodu, bilo radi toga, što oni više nikako ne odgovaraju današnjim promijenjenim prilikama¹¹.

Citirani kriterij, primijenjen doduše četrdeset godina poslije, uzrok je pro-mjenama tipa *Pavlovci Požeški* → *Pavlovci*.

Neka preimenovanja rezultat su ispravaka pravopisnih pogrešaka (npr. *Imbrijovec* → *Imbriovec*, *Knežci* → *Knešci*).

Osnovni cilj svake komunikacije, pa tako i one u kojoj sudjeluju imena (onomastička komunikacija) jest točno razumijevanje odaslane poruke. Gotovo svako preimenovanje rezultira višeimenosću, a višeimenost krnji ono-mastičku obavijest, a katkad i onemogućuje komunikaciju. Dijakronijsku smo višeimenost naslijedili i protiv nje se ne možemo boriti, ali smo zato od-govorni za svako neopravdano današnje mijenjanje imena naseljima.

Ime je sociolinistički znak. I društvo i jezik podložni su promjenama, a one se mogu odraziti i na imenski sustav. Poznavanje društvene zbilje u kojoj dolazi do preimenovanja pomaže nam da ta preimenovanja, u našem slu-čaju preimenovanja naselja, možemo objasniti i protumačiti. Naglašavamo **objasniti i protumačiti**, što ni u kom slučaju ne znači da se s njima slažemo, da ih opravdavamo i odobravamo. Takav su primjer promjene tipa *Sveti Urban* → *Urban* → *Sveti Urban*.

Imamo li na umu, s jedne strane, novoštokavsku osnovicu standardnog jezika dio kojeg je i službena hrvatska ojkonimija i, s druge strane, dijale-katska obilježja zavičajnog idioma što ga u sebi nose pojedini ojkonimi, pret-kazive su rasprave o tome kojim će se dijalekatskim odlikama omogućiti po-javnost u ojconomastikonu. Toj su problematični posvećeni mnogi radovi,¹² pa se nećemo njome na ovom mjestu posebno baviti. Ilustracije radi navest će-mo samo jedan (ne i osamljen) primjer različitog bilježenja suglasničke sku-pine šč/šč u međimurskom ojkonimu *Gradiščak*: u šematizmu iz 1856. zapisano je *Gradiščak*, od 1860. do šezdesetih godina 20. stoljeća ono se (u istom izvoru) bilježi u liku *Gradiščak*. U imeniku iz 1962. godine nalazimo ga zisanog *Gradiščak*, 1971. mijenja se u *Gradiščak*, od 1981. do 1995. je *Gradiščak*, a danas je *Gradiščak* (kao i *Turčišće*, *Nedelišće*, *Mursko Središće*, *Pušćine*..., ali različito od *Zaveščaka*, *Grkaveščaka* i *Kapelščaka*).

Dva navedena uzroka promjena koji proizilaze iz same prirode imena, pretkaziva su. Ali kako shvatiti i čime objasniti i opravdati promjene tipa *Donji Kraj* → *Kraj Donji*. Osvrnut ćemo se samo na bivšu općinu Grad Zagreb. Godine 1981. tu je potvrđeno 26 ojkonima sa sastavnicom *donji/gornji* koja je uvijek stajala na prvome mjestu. Postavlja se pitanje zašto je u ime-

¹¹ *Administrativno-teritorijalna podjela...*, str. 119.

¹² Podsjecamo na samo neke od njih: Alerić 1974, Šojat 1974, Težak 1975, Babić 1975, Šimunović 1986.

niku iz 1991. godine zamijenjen poredak sastavnica u samo četiri ojkonima (*Donja Glavnica* → *Glavnica Donja*, *Gornja Glavnica* → *Glavnica Gornja*, *Donji Kraj* → *Kraj Donji* i *Gornji Kraj* → *Kraj Gornji*) te zašto je dvama novootvorenim naseljima nadjeveno ime u kojem pridjev *donji/gornji* dolazi na drugo mjesto (*Planina Gornja* i *Planina Donja*), što nije svojstveno ojkonimijskom sustavu toga kraja? Ili još nekoliko primjera nepoštovanja sustava. Čest je slučaj da u ime jednog naselja, radi točnije identifikacije, bude ugrađeno ime drugog naselja (tip *Kamenica* – *Kamenički Vrhovec*). Dode li u motivirajućem imenu do kakve promjene, očekuje se da se ona provede i u motiviranom imenu. Da nije uvijek tako, svjedoče ojkonimi *Marjanski Ivanovci* i *Marijanci* (potonje je nastalo promjenom od *Marjanci*). Sličan primjer neusklađenosti unutar ojkonimijskih postava iščitava se iz imena *Črvar* i *Červar-Porat*, *Ivanec Križevački* ...

Prije svake promjene imena naselja valja pomno proučiti dotadašnju njegovu pojavnost (mjesni govor i glasovni sustav govora kojemu mjesto pripada, kako se ime upotrebljavalo u prošlosti, istražiti etimologiju, odnos ojkonima prema etniku i kultiku...), promatrati ga kao dio jezičnog i imenskog sustava kraja u kojem je zasvјedočen, pa tek potom, postoje li za to opravdani razlozi, mijenjati ga. Imena su pronositelji mnogih poruka, među ostalim ona svjedoče o svojim imenovateljima i, ako se mijenjaju, o preimenovateljima. Ne bismo smjeli dopustiti da se u njima ogleda naša nebriga i površnost. Ime ima svoju funkciju i svaka njegova neopravdana promjena usložnjava onomastičku komunikaciju.

U ovom smo radu analizirali promjene službenog ojkonimijskog sustava u razdoblju 1981–1991. Promjena, istina malobrojnijih, bilo je i poslije (npr. *Podravska Slatina* → *Slatina*, *Slavonska Požega* → *Požega*...).

Hrvatskoj leksikografiji nedostaje rječnik ojkonima. On bi bio od velike pomoći stručnjacima i svima ostalima koji se zanimaju za ojkonimijsku problematiku.

Izvori (imenici naselja)

Osnovni

Popis stanovništva 1991, Narodnosni sastav stanovništva Hrvatske po naseljima,
Republički zavod za statistiku, Zagreb 1992.

Ostali

Administrativno-teritorijalna podjela, Imenik naseljenih mjesta Narodne Republike Hrvatske, Statistički ured Narodne Republike Hrvatske, Zagreb 1951.

Imenik naselja NR Hrvatske po političko-teritorijalnoj podjeli, Zagreb 1962.

Imenik naselja Republike Hrvatske, Sistematski popis naselja po županijama i općinama, Zagreb 1996.

Imenik naselja SR Hrvatske, Republički zavod za statistiku SR Hrvatske, Zagreb 1971.

Pregled podataka o Županiji međimurskoj 1995, Čakovec 1995.
Schematismus cleri archidioecesis zagabriensis, 1856–1929, Zagreb.

Literatura

- Alerić, D. 1974. *O potrebi djelomičnog prilagođivanja mjesnih imena i prezimena*, *Jezik* XXII, str. 5–18.
- Babić, S. 1975. Kajkavsko č u književnom jeziku, *Jezik* XXII, str. 65–72.
- Babić, S. 1979. Kako se mijenjaju imena naseljenih mjesta, *Jezik* XXVI, str. 153.
- Babić, S. 1983. O razlikama između narodnih i službenih imena mjesta u Hrvatskoj, *Jezik* XXX, str. 65–74.
- Lončarić, M. 1978. Imenovanja i preimenovanja naseljenih mjesta, *Jezik* XXV, str. 97–109.
- Šimunović, P. 1986. Prilog problemu standardizacije mjesnih imena na hrvatsko-srpskom jezičnom području, u knjizi *Istočnojadranska toponimija*, Split, str. 159–177.
- Šojat, A. 1974. O uključivanju dijalekatskih imena u književni jezik, *Jezik* XXII, str. 25–30.
- Težak, S. 1974. O poštovljivanju imena i prezimena, *Jezik* XXII, str. 18–25.

Renaming of places and onomastic communication

Summary

In the period from 1981 to 1991, 338 Croatian place-names were changed. This can be seen in the change of the number of constituent elements, the change of order of constituents, the change of one element in two-lexeme place-names, the change within the place-name elements and the complete change of the place-name. Sometimes a former place-name was restored, sometimes an orthographic error was corrected or an official name was adjusted to the popular name. Before such a change takes place all reasons for the change should be studied, because a name has its specific function and each unjustified change makes onomastic communication more difficult.

Ključne riječi: ojkonimi, preimenovanje, onomastička komunikacija

Key words: place-names, renaming, onomastic communication